

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 267. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324073856048/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

som en fremragende Kunstner. Han modtog Rollen i Aaret 1871 og fik kun Lov at spille den 19 Gange, længere holdt *Kongsemnerne* sig ikke paa Reper-toiret. Sammenlign dermed at han har spillet Ambrosius 73 Gange og at den Rolle, hvori Emil Poulsen er optraadt flest Gange, er — man vilde næppe gætte det — ingen anden end den pa-triotske tonne Tønde: Christian den Fjerde i *Elverhøj*.

Dels var det de unge Elskere. Her gik det i Begyndelsen smaat. Poulsen er af Naturen for-legen og kejtet, hvor velopdragen og dannet han end er. Særligt i moderne Kostyme lykkedes det ham sjældent at bevæge sig med Frihed. Han søgte derfor gjerne at fremhæve noget Sært og Sky ved Figuren: der fandtes maaske i saa Tilfælde en Reminiscens fra Michael Wiche, hvis Kunst havde grebet alle Unges Sind. Desuden kom Emil Poulsen med en udpræget Tendens til at søge tilbage mod *Naturen*, som var forladt for Deklamationen; derfor yndede han at spille Skurke-rollerne, hvor den salvesfulde Veltalenhed ikke var paa sin Plads, og derfor vilde han i Be-gyndelsen ikke gøre de unge Mænd altfor blot og bart elskværdige.

Men der er i hans Kunst noget Kortaandet. Han bliver ogsaa hurtigt træt af de samme Op-gaver. Og der findes noget Reaktionært i hans Naturel, som standser hans Udviklings Frihed.